

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี (Democratic People's Republic of Korea-DPRK)

เมืองหลวง กรุงเปียงยาง

ที่ตั้ง ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ บนภาคเหนือของคาบสมุทรเกาหลี ระหว่างเส้นละติจูดที่ 38-43 องศาเหนือ เส้นลองจิจูดที่ 125-130 องศาตะวันออก พื้นที่ 120,538 ตร.กม. คิดเป็น 55% ของพื้นที่คาบสมุทรเกาหลี มีขนาดใหญ่เป็นลำดับที่ 98 ของโลก มีพรมแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้านยาว 1,607 กม. และแนวชายฝั่งทะเลยาว 2,495 กม. เวลาเกาหลีเหนือเร็วกว่าไทย 2 ชม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับจีน (1,352 กม.) และภาคตะวันออกเฉียงเหนือของรัสเซีย (18 กม.)
ทิศตะวันออก	ติดกับทะเลญี่ปุ่น (ทะเลตะวันออก)
ทิศใต้	ติดกับเกาหลีใต้ (237 กม.) โดยมีเส้นขนานที่ 38 และเขตปลอดทหาร (Demilitarized Zone-DMZ) ความกว้าง 4 กม. (ฝ่ายละ 2 กม.) เป็นเส้นแบ่งเขตแดน
ทิศตะวันตก	ติดกับจีนและทะเลเหลือง (ทะเลตะวันตก)

ภูมิประเทศ ส่วนใหญ่เป็นเทือกเขาสลับซับซ้อน มีที่ราบและพื้นที่เหมาะแก่การเพาะปลูก 17% ของพื้นที่ทั้งหมด (ที่มา: องค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ) ตอนกลางของประเทศมีเทือกเขาใหญ่มียอดเขาแพ็กตุงสูงที่สุด 2,744 ม.จากระดับน้ำทะเล ทางตะวันออกและตะวันออกเฉียงเหนือ มีเทือกเขาตาแบ็กทอดเป็นแนวยาว การมีแนวเทือกเขาที่เป็นเสมือนกระดุกสันหลังและลาดเอียงไปทางตะวันตกทำให้บริเวณชายทะเลตะวันตกเป็นที่ราบแคบ ๆ มีแม่น้ำสายสั้น ๆ และไหลเชี่ยว แม่น้ำที่มีความยาวที่สุด คือ แม่น้ำอัมก (790 กม.) เป็นที่ตั้งเขื่อนผลิตไฟฟ้าขนาดใหญ่ที่สุด ซึ่งเป็นโครงการร่วมทุนกับจีน ส่วนแม่น้ำเตดองเป็นแม่น้ำที่มีสาขาครอบคลุมบริเวณกว้างที่สุดจากตอนกลางของประเทศออกสู่ทะเลเหลือง

ภูมิอากาศ มีภูมิอากาศแบบภาคพื้นทวีป มี 4 ฤดู คือ ฤดูหนาว 4-6 เดือน (ต.ค.-มี.ค.) อากาศหนาวจัดและแห้งแล้ง หิมะตก อุณหภูมิเฉลี่ย -15 องศาเซลเซียส ถึง -30 องศาเซลเซียส ฤดูใบไม้ผลิ 2 เดือน (เม.ย.-พ.ค.) ฤดูร้อน 3 เดือน (มิ.ย.-ส.ค.) และฤดูใบไม้ร่วง 1-2 เดือน (ก.ย.-ต.ค.) ฝั่งตะวันตกเป็นทางผ่านของลมหนาวจากทะเลทรายในจีน จึงมีความหนาวแห้งแล้ง เกาหลีเหนือมีอากาศหนาวกว่าเกาหลีใต้ ฤดูฝนมีปริมาณฝนเฉลี่ย 1,000 มม.ต่อปี ในแต่ละปี จะมีพายุไต้ฝุ่น 1-2 ลูก พัดเข้าในช่วง ก.ค.-ส.ค.

ประชากร 26,298,666 คน (ปี 2567) มากเป็นลำดับที่ 55 ของโลก ส่วนใหญ่เป็นชาวเกาหลี มีชุมชนชาวจีนและชาวเกาหลีเชื้อสายญี่ปุ่นเล็กน้อย อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 19.9% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 68.9% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 11.2% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวมประมาณ 73.5 ปี เพศชายประมาณ 70.2 ปี เพศหญิงประมาณ 77 ปี อัตราการเกิด 13.2 คน ต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 9.2 คน ต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 0.4%

ศาสนา ชาวเกาหลีเหนือส่วนใหญ่ไม่มีศาสนา บางส่วนนับถือศาสนาพุทธ ลัทธิขงจื้อ คริสต์ และลัทธิช็อนโด (ศาสนาแห่งวิถีสวรรค์) ปัจจุบันแทบจะไม่มีการค้าเนินกิจกรรมทางศาสนาอย่างอิสระ

ภาษา ภาษาเกาหลี (เกาหลีเหนือเรียกว่าโชซอนมัลหรือโชซอนอ แต่เกาหลีใต้เรียกว่าฮัลกิล)

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 100% (ชายและหญิงเท่ากันที่ 100%) เกาหลีเหนือปรับระบบการศึกษาภาคบังคับจาก 11 ปี เป็น 12 ปี ตามหลักสากล หลังจากการประชุมสมัยวิสามัญของสภาประชาชนสูงสุดมีมติเมื่อ 25 ก.ย.2555

การก่อตั้งประเทศ ภายหลังกาบสมุทรเกาหลีได้รับอิสรภาพจากการยึดครองของญี่ปุ่น เกิดการแย่งชิงอิทธิพลทางการเมืองของกลุ่มฝ่ายซ้ายและเสรีนิยมในช่วงการจัดรูปแบบการปกครองประเทศเกาหลีใหม่ ขณะที่สหรัฐฯ เข้าครอบครองดินแดนตอนใต้ ส่วนอดีตสหภาพโซเวียตเข้าครอบครองดินแดนตอนเหนือ ทำให้คาบสมุทรเกาหลีถูกแบ่งแยกออกเป็น 2 ส่วน ต่อมาสหประชาชาติจัดการเลือกตั้งทั่วไปขึ้นเมื่อ พ.ค.2491 แต่ผู้แทนเกาหลีฝ่ายอนุรักษนิยมขวาจัดไม่ยอมรับรัฐธรรมนูญแบบประชาธิปไตยที่ร่างไว้ และชิงประกาศจัดตั้งสาธารณรัฐเกาหลี หรือเกาหลีใต้ ก่อนเมื่อ 15 ส.ค.2491 ส่วนผู้แทนฝ่ายเหนือจัดการเลือกตั้งทั่วไปในเวลา

ต่อมา และประกาศจัดตั้งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี หรือเกาหลีเหนือ เมื่อ 9 ก.ย.2491 พร้อมกับเลือนายคิม อิล-ซุง เป็นประธานาธิบดีคนแรก

วันชาติ 9 ก.ย.

การเมือง เกาหลีเหนือเคยปกครองในระบอบคอมมิวนิสต์ตามแนวทางของอดีตสหภาพโซเวียต และบนพื้นฐานของลัทธิจูเช่ (Juche-เน้นการพึ่งพาตนเอง) ซึ่งประธานาธิบดีคิม อิล-ซุง บัญญัติขึ้นเมื่อ 26 ธ.ค.2498 หลักการสำคัญคือ เอกราชทางการเมืองอย่างแท้จริง การพึ่งพาตนเองทางเศรษฐกิจ และการป้องกันประเทศด้วยตนเอง เมื่อ ก.ย.2541 มีการยกเลิกตำแหน่งประธานาธิบดีโดยประกาศยกย่องประธานาธิบดีคิม อิล-ซุง เป็นประธานาธิบดีตลอดกาล (Eternal President) และให้ตำแหน่งประธานคณะกรรมการป้องกันประเทศ (Chairman of the National Defense Commission-NDC) เป็นผู้นำสูงสุดตามรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเมื่อ เม.ย.2552 และยกเลิกการใช้คำว่า “คอมมิวนิสต์” ในรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขใหม่ เพื่อปรับแนวทางการปกครองเป็นสังคมนิยมแบบเกาหลี

ผู้นำสูงสุดของเกาหลีเหนือคนปัจจุบัน คือ นายคิม จ็อง-อึน ซึ่งรับตำแหน่งผู้นำประเทศต่อจากนายคิม จ็อง-อิล ผู้เป็นบิดา (อดีตผู้นำสูงสุดของเกาหลีเหนือระหว่างปี 2540-2554) โดยหลังการถึงแก่อสัญกรรมของนายคิม จ็อง-อิล เมื่อ 17 ธ.ค.2554 ที่ประชุมพรรคคนงานเกาหลีสมัยพิเศษเมื่อ 11 เม.ย.2555 แต่งตั้งนายคิม จ็อง-อึน บุตรชายคนที่ 3 ของนายคิม จ็อง-อิล ดำรงตำแหน่ง “เลขาธิการพรรคคนงาน” (First Secretary of the Workers’ Party of Korea) พร้อมมอบตำแหน่งเลขาธิการพรรคตลอดกาล (Eternal General Secretary) เพื่อเป็นเกียรติแก่นายคิม จ็อง-อิล ต่อมาที่ประชุมสภาประชาชนสูงสุด (Supreme People’s Assembly-SPA) ครั้งที่ 12 สมัยที่ 5 เมื่อ 13 เม.ย.2555 ลงมติรับรองการแต่งตั้งนายคิม จ็อง-อึน เป็นเลขาธิการพรรคคนงานและประธานคณะกรรมการป้องกันประเทศ (First Chairman of the National Defense Commission-NDC) หรือผู้นำสูงสุดของประเทศ ขณะที่ NDC เป็นองค์กรที่มีอำนาจสูงสุดของประเทศในการกำหนดนโยบาย และการควบคุมดูแลกิจการด้านการเมือง เศรษฐกิจ และการทหาร นายคิม จ็อง-อึน ยังได้รับแต่งตั้งอย่างเป็นทางการเมื่อ 30 ธ.ค.2554 ให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุด (Supreme Commander of the Korean People’s Army) หรือจอมทัพ

ในการประชุมสภาประชาชนสูงสุดเมื่อ 29 มิ.ย.2559 เกาหลีเหนือดำเนินการปรับโครงสร้างอำนาจทางการเมืองอีกครั้ง โดยแต่งตั้งให้นายคิม จ็อง-อึน ดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการกิจการแห่งรัฐ (Chairman of the State Affairs Commission) ซึ่งคณะกรรมการกิจการแห่งรัฐเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นแทน NDC เดิม หลังจากนั้น เกาหลีเหนือแก้ไขรัฐธรรมนูญเมื่อ ก.ค.2562 ให้นายคิม จ็อง-อึน เป็นประมุขของรัฐ (Head of State) และจอมทัพ (Commander-in-Chief) รับผิดชอบงานด้านการดำเนินความสัมพันธ์ทางการทูตกับต่างประเทศ รวมถึงการแต่งตั้งและเรียกกลับเอกอัครราชทูต ก่อนหน้านี้ ประธานสภาบริหารสูงสุดของสภาประชาชนสูงสุดเกาหลีเหนือ (President of the Presidium of the Supreme People’s Assembly) เป็น Head of State (เพียงในนาม)

ในการประชุมสมัชชาพรรคคนงานเกาหลี ครั้งที่ 8 เมื่อ ม.ค.2564 นายคิม จ็อง-อิน ได้รับแต่งตั้งเป็น “เลขาธิการพรรคคนงานเกาหลี” (General Secretary) ซึ่งเป็นตำแหน่งเทียบเท่าบิดาและปู่ รวมถึงมีการแต่งตั้งตำแหน่ง “เลขาธิการคนที่ 1” (First Secretary) มีอำนาจบริหารแทนนายคิม จ็อง-อิน ทางพฤตินัย แต่ยังไม่ระบุผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว นอกจากนี้ ที่ประชุมรับร่างแก้ไขระเบียบเปลี่ยนระบบบริหารงานภายในพรรคเป็นระบบเลขาธิการ (Secretariat) แทนระบบคณะกรรมการบริหารนโยบาย (Executive Policy Council) เพื่อให้พรรคมีอำนาจสูงสุดในการบริหารงาน และจะจัดประชุมคณะกรรมการทหารกลางเพื่อติดตามสถานการณ์ทันทีหากเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินทางทหาร รวมถึงกำหนดเวลาชัดเจนที่จะจัดประชุมสมัชชาพรรคคนงานเกาหลีทุก 5 ปี

ประชุมสภาประชาชนสูงสุด (SPA) ครั้งที่ 7 ของชุดที่ 14 แก้ไขรัฐธรรมนูญเมื่อ 8 ก.ย.2565 ย้ำสถานะการเป็นรัฐนิวเคลียร์ของเกาหลีเหนือ โดยจะใช้อาวุธนิวเคลียร์เมื่อระบบสั่งการและควบคุมของกองกำลังนิวเคลียร์ตกอยู่ในอันตรายจากการโจมตีโดยกองกำลังศัตรู สอดคล้องกับคำประกาศของนายคิม จ็อง-อิน ว่า เกาหลีเหนือจะไม่ยกเลิกการพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์ ไม่ปลดอาวุธนิวเคลียร์อย่างสมบูรณ์ และไม่ต่อรองประเด็นดังกล่าวกับสหรัฐฯ ซึ่งย้ำการแก้ไขรัฐธรรมนูญเมื่อ 13 เม.ย.2555 ที่ระบุว่า เกาหลีเหนือเป็นรัฐที่มีอาวุธนิวเคลียร์ และเป็นมหาอำนาจด้านการทหาร อันจะนำไปสู่การสร้างชาติ ที่แข็งแกร่ง และเจริญรุ่งเรือง

ฝ่ายบริหาร : นายคิม จ็อง-อิน ดำรงตำแหน่งผู้นำสูงสุดของประเทศ เป็นประธานคณะกรรมการกิจการแห่งรัฐ ประธานคณะกรรมการกลางประชาชน/องค์กรด้านบริหารที่กำหนดนโยบายของรัฐ และเลขาธิการพรรคคนงานเกาหลี

ฝ่ายนิติบัญญัติ : คณะกรรมการสามัญประจำสภาประชาชนสูงสุด (Standing Committee of Supreme People’s Assembly-SPA) เดิมคือ สภาบริหารสูงสุด (Presidium) เป็นองค์กรนิติบัญญัติสูงสุดของเกาหลีเหนือ รับผิดชอบการบัญญัติกฎหมายตามนโยบายที่เสนอในที่ประชุมสมัชชาพรรคคนงานเกาหลี โดยมีนาย Choe Ryong-hae เป็นประธานคณะกรรมการสามัญประจำสภา และนาย Pak In-chol เป็นประธานสภา สมาชิก SPA มีจำนวน 687 คน มาจากการเลือกตั้งที่เสนอชื่อโดยพรรคคนงานเกาหลี และมีวาระดำรงตำแหน่ง 5 ปี (เลือกตั้งล่าสุดเมื่อ เม.ย.2562) การประชุม SPA จัดขึ้น 2 ครั้งต่อปีในช่วง มี.ค.-เม.ย. และ ก.ย.-ต.ค.

ฝ่ายตุลาการ : หน่วยงานที่มีอำนาจสูงสุด คือ ศาลกลาง (Central Court) แต่เดิมเรียกศาลสูงสุด (Supreme Court) รองลงไปเป็นศาลระดับกลาง มีศาลจังหวัด ศาลเมืองระดับล่าง คือ ศาลอำเภอ และศาลตำบล หน่วยงานอัยการกลางมีหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานของอัยการทั่วประเทศ และทำหน้าที่เป็นอัยการแห่งรัฐ ตรวจสอบการดำเนินงานของฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการ และการปฏิบัติของประชาชน ไม่ให้ขัดต่อกฎหมาย และอุดมการณ์ของชาติ

พรรคการเมือง : มีพรรคเดียว คือ พรรคคนงานเกาหลี มีบทบาทและอิทธิพลสูงสุดในการควบคุมหน่วยงานของรัฐบาลในการบริหารประเทศ สมาชิกพรรคมีมากกว่า 3 ล้านคน พรรคมีคณะกรรมการบริหาร 3 คณะ ได้แก่ 1) คณะกรรมการกลาง 2) คณะกรรมการทหารกลาง และ 3) คณะกรรมการตรวจสอบ

เศรษฐกิจ หลังจากนายคิม จ็อง-อึน ประสบความสำเร็จในการกระชับอำนาจทางการเมืองและการทหารในช่วง 3 ปีแรกที่ดำรงตำแหน่งผู้นำสูงสุดอย่างเป็นทางการ นายคิม จ็อง-อึน มีความมั่นใจจะเริ่มผลักดันแผนปฏิรูปเศรษฐกิจ และเปิดประเทศตามแนวคิดของตนเองด้วยการผลักดันนโยบาย “พ्योंจจิน” (การพัฒนาเศรษฐกิจควบคู่กับการพัฒนานิวเคลียร์) ให้มีการผ่อนคลายการควบคุมเศรษฐกิจ การปรับระบบปันส่วนอาหาร และให้ชาวเกาหลีเหนือสามารถเก็บผลผลิตไว้เพื่อการบริโภคและจำหน่ายได้มากขึ้นก่อนจัดส่งให้ส่วนกลาง

ในการประชุมสมัชชาพรรคคนงานเกาหลีครั้งที่ 8 เมื่อ ม.ค.2564 นายคิม จ็อง-อึน ยอมรับว่าแผนพัฒนาเศรษฐกิจของเกาหลีเหนือระหว่างปี 2559-2563 ไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนด และจะแก้ไขโดยใช้หลักพึ่งพาตนเองมากขึ้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ 5 ปี ฉบับใหม่ โดยเสาหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพึ่งพาตนเองคือ อุตสาหกรรมเหล็กและเคมี ซึ่งจะต่อยอดสู่อุตสาหกรรมอื่น ๆ ได้แก่ ไฟฟ้า ถ่านหิน เครื่องจักร ระบบขนส่งทางรถไฟ และระบบข้อมูลและการสื่อสาร ขณะเดียวกัน จะส่งเสริมอุตสาหกรรมเบาเพื่อให้สินค้าบริโภคมีปริมาณและคุณภาพเพิ่มขึ้น พร้อมให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเทคโนโลยีการเกษตร และเพิ่มผลผลิตทั้งภาคการเกษตรและการประมง รวมทั้งเสริมสร้างภาควิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ในการประชุม SPA เมื่อ ม.ค.2567 นายคิม จ็อง-อึน ผู้นำสูงสุดของเกาหลีเหนือ เสนอนโยบาย Regional Development 20x10 Policy เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนและพัฒนาเศรษฐกิจทั่วประเทศ โดยตั้งเป้าหมายก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมที่ทันสมัยและอาคารพักอาศัยอย่างน้อย 20 เมืองต่อปีเป็นระยะเวลา 10 ปี เช่น โรงงานอุตสาหกรรมด้านการเกษตร พร้อมเสริมการจัดตั้งพื้นที่ด้านสาธารณสุข การศึกษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และแหล่งจัดการพิชพันธุควบคู่กัน

ทั้งนี้ ตั้งแต่ปี 2563 เศรษฐกิจเกาหลีเหนือได้รับผลกระทบอย่างมากจากภัยธรรมชาติ การปิดประเทศเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 และมาตรการคว่ำบาตรของสหประชาชาติและสหรัฐฯ ส่งผลให้เผชิญภาวะขาดแคลนอาหารตั้งแต่ปี 2564 อย่างไรก็ดี การรื้อฟื้นการขนส่งสินค้าผ่านเส้นทางเดินรถไฟระหว่างเกาหลีเหนือกับจีนและรัสเซียเมื่อต้นปี 2565 ช่วยบรรเทาสถานการณ์ขาดแคลนอาหาร และส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

ก่อนหน้านี้ เกาหลีเหนือและเกาหลีใต้ยังทำการค้าระหว่างกันเล็กน้อย แม้นิคมอุตสาหกรรมแคช็อง ซึ่งเป็นโครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างสองฝ่ายปิดตัวลงเมื่อ 10 ก.พ.2559 โดยการค้าระหว่างเกาหลีเหนือกับเกาหลีใต้เมื่อปี 2565 อยู่ที่ 100,000 ดอลลาร์สหรัฐ แต่เมื่อปี 2566 ไม่มีการค้าระหว่างกันเนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างสองเกาหลีตึงเครียด

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : วอนเกาหลีเหนือ (KPW)

อัตราแลกเปลี่ยน : อัตราแลกเปลี่ยนเงินสกุลวอนเกาหลีเหนือต่อดอลลาร์สหรัฐและเงินหยวนของจีนไม่แน่นอน โดยอัตราแลกเปลี่ยนอย่างเป็นทางการ คือ 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 8,900 วอนเกาหลีเหนือ (KPW) แต่อัตราแลกเปลี่ยนเงินวอนเกาหลีเหนืออย่างไม่เป็นทางการอยู่ที่ 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 16,100 วอนเกาหลีเหนือ ส่วนอัตราแลกเปลี่ยนเงินวอนเกาหลีเหนือต่อเงินหยวนของจีนอย่างเป็นทางการอยู่ที่ 1 หยวน : 127 วอนเกาหลีเหนือ และไม่เป็นทางการอยู่ที่ 1 หยวน : 2,200 วอนเกาหลีเหนือ ขณะที่ข่าววิกิโลกรั้มละ

7,400 วอนเกาหลีเหนือ (ต.ค.2567)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2566)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 23,300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (32,320,100 ล้านวอนเกาหลีใต้)

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 3.1%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 1,147 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 15.84 ล้านคน

มูลค่าการค้าต่างประเทศ : 2,770 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ดุลการค้าต่างประเทศ : ขาดดุล 2,110 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 330 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (เพิ่มขึ้น 104.5% เมื่อเทียบกับปี 2565)

สินค้าส่งออก : รองเท้า หมวก ฝอมปลอม ขนตาปลอม แร่โลหะทังสเตน (Tungsten) โลหะผสม (Ferrous Alloy)

มูลค่าการนำเข้า : 2,440 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (เพิ่มขึ้น 71.3% เมื่อเทียบกับปี 2565)

สินค้านำเข้า : ปู่ย พลาสติก เสื้อผ้าและสิ่งทอ น้ำมันพืช ข้าว น้ำตาล วัสดุก่อสร้าง

คู่ค้าสำคัญ : จีน โปแลนด์ เนเธอร์แลนด์ เวียดนาม

(ข้อมูลส่วนใหญ่มาจากธนาคารกลางเกาหลีใต้ หรือ Bank of Korea)

การทหาร กองทัพเกาหลีเหนือ หรือกองทัพประชาชนเกาหลี (Korean People's Army-KPA) ก่อตั้งเมื่อ 8 ก.พ.2491 มีจุดมุ่งหมายเพื่อป้องกันตนเองและรวมชาติเกาหลี แต่ถูกใช้เป็นฐานอำนาจการปกครองของผู้นำประเทศ เกาหลีเหนือให้ความสำคัญกับวันก่อตั้งกองทัพปฏิวัติประชาชนเกาหลี (Korean People's Revolutionary Army-KPRA) ซึ่งเป็นกองกำลังต่อต้านจักรวรรดิญี่ปุ่นที่ยึดครองเกาหลี KPRA ก่อตั้งเมื่อ 25 เม.ย.2475 ก่อนนายคิม อิล-ซุง ปรับเป็นกองทัพประชาชนเกาหลี (KPA) ในปัจจุบัน

กำลังพล 1.28 ล้านนาย แบ่งเป็น ทบ.ประมาณ 1.1 ล้านนาย ทร.ประมาณ 60,000 นาย ทอ.ประมาณ 110,000 นาย กกล.ทางยุทธศาสตร์ (Strategic Forces) ประมาณ 10,000 นาย และ กกล.สำรอง 600,000 นาย ระยะเวลาเกณฑ์ทหาร ทบ. 5-12 ปี ทร. 5-10 ปี ทอ. 3-4 ปี เกาหลีเหนือค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนากองทัพอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์ ขีปนาวุธ อาวุธเคมีและชีวภาพ และกองทัพผลิตอาวุธเพื่อการส่งออกเป็นรายได้เข้าประเทศอีกทางหนึ่ง ขณะที่ กกล.รบพิเศษ (Special Purpose Forces Command) ประมาณ 88,000 นาย มีขีดความสามารถแทรกซึมเพื่อสร้างความเสียหายหลังแนวรบของเกาหลีใต้

การพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์ เกาหลีเหนือเป็น 1 ใน 9 ประเทศที่ครอบครองอาวุธนิวเคลียร์ โดยเกาหลีเหนืออาจครอบครองหัวรบนิวเคลียร์ถึง 40-70 ลูก และตั้งเป้าหมายพัฒนาหัวรบนิวเคลียร์ขนาดเล็กสำหรับติดตั้งกับขีปนาวุธ ซึ่งสหรัฐฯ และเกาหลีใต้ประเมินตั้งแต่ พ.ค.2565 ว่า เกาหลีเหนือมีความพร้อมทดลองระเบิดนิวเคลียร์ครั้งที่ 7 สำหรับพัฒนาหัวรบนิวเคลียร์ หลังจากเกาหลีเหนือบูรณะอุโมงค์ที่ 3 ที่เขตพุงกเย เมืองกิลจู จ.ฮัมเกียงเหนือ ก่อนหน้านี้ เกาหลีเหนือปิดอุโมงค์ 4 แห่ง ในเขตพุงกเยตั้งแต่ปี 2561 หลังจากทดลองระเบิดนิวเคลียร์ใต้ดิน 6 ครั้ง เมื่อ 9 ต.ค.2549 25 พ.ค.2552 12 ก.พ.2556 6 ม.ค.2559

9 ก.ย.2559 และ 3 ก.ย.2560 โดยการทดลองนิวเคลียร์ครั้งที่ 6 วัดแรงสั่นสะเทือนได้ 6.3 แมกนิจูด เกาหลีเหนืออ้างว่า เป็นการทดลองระเบิดไฮโดรเจน

การพัฒนาขีปนาวุธ เกาหลีเหนือมีขีปนาวุธนำวิถี (Ballistic Missiles) รวมกว่า 1,000 ลูก โดยเป็นขีปนาวุธแบบ Scud (ประมาณ 600 ลูก) มีพิสัยการยิงครอบคลุมเกาหลีใต้ ขณะที่ขีปนาวุธแบบ Rodong มีพิสัยการยิงถึงญี่ปุ่น ขีปนาวุธพิสัยปานกลาง-ไกล (Intermediate Range Ballistic Missile-IRBM) แบบ Musudan รุ่น Hwasong-10 และ Hwasong-12 มีพิสัยทำการ 3,000-4,500 กม. ครอบคลุมภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นอกจากนี้ เกาหลีเหนือพัฒนาและยิงทดสอบขีปนาวุธข้ามทวีป (Intercontinental Ballistic Missile-ICBM) รุ่น Hwasong-18 ใช้ระบบเครื่องยนต์เชื้อเพลิงแข็งเมื่อ เม.ย.และ ก.ค.2566 ซึ่งผู้เชี่ยวชาญด้านอาวุธประเมินว่า ขีปนาวุธ ICBM รุ่นใหม่ของเกาหลีเหนือ อาจมีพิสัยทำการไกลกว่า 15,000 กม. สามารถโจมตีถึงแผ่นดินใหญ่ของสหรัฐฯ

เกาหลีเหนือให้ความสำคัญกับการพัฒนาอาวุธอย่างต่อเนื่อง อาทิ จรวดหลายลำกล้อง (Multiple-Launch Rocket System-MLRS) รวมถึงอาวุธความแม่นยำสูง ขีปนาวุธแบบยิงจากเรือดำน้ำ (Submarine-Launch Ballistic Missile-SLBM) ขีปนาวุธพิสัยไกล และขีปนาวุธข้ามทวีป (Intercontinental Ballistic Missile-ICBM) เมื่อห้วงปี 2564-2565 เกาหลีเหนือยิงทดสอบขีปนาวุธรุ่นใหม่หลายชนิด อาทิ จรวดร่อนพิสัยไกล (Long-Range Cruise Missile) ขีปนาวุธนำวิถีจากรถไฟ (Railway Mobile Missile Regiment) ขีปนาวุธความเร็วเหนือเสียง (Hypersonic Missile) และขีปนาวุธต่อต้านอากาศยาน (Anti-Aircraft Missile) ตั้งแต่ ม.ค.-พ.ย.2565 เกาหลีเหนือยิงขีปนาวุธมากกว่า 80 ลูก รวมถึงขีปนาวุธข้ามทวีป และขีปนาวุธพิสัยกลางและไกลข้ามญี่ปุ่น นับเป็นการยิงขีปนาวุธมากที่สุดในรอบ 1 ปี

เกาหลีเหนือมีเรือดำน้ำกว่า 70 ลำ ส่วนใหญ่เป็นเรือดำน้ำดีเซลไฟฟ้า (Diesel-Electric Submarines) ชั้น Romeo ในสมัยสหภาพโซเวียตซึ่งค่อนข้างล้าสมัย ซึ่งนายคิม จ็อง-อิน ทรชนักถึงข้อจำกัดดังกล่าว และสั่งการให้เสริมสร้างขีดความสามารถของกองทัพเรือ ทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเรือ การประจำการเรือรบและเรือดำน้ำรุ่นใหม่ รวมถึงการปรับปรุงโครงสร้างฐานทัพเรือทางชายฝั่งตะวันออกของประเทศ อย่างไรก็ตาม ภารกิจที่เกาหลีใต้และสหรัฐฯ เชื่อว่าเรือดำน้ำขนาดเล็ก (ขนาด 90-370 ตัน) ของเกาหลีเหนือใช้ตอร์ปิโดจมเรือรบ ซ่อนของเกาหลีใต้เมื่อ 26 มี.ค.2553 สะท้อนว่า เรือดำน้ำขนาดเล็กซึ่งเดิมเน้นใช้ในภารกิจแทรกซึม มีขีดความสามารถและความเงียบ (ยากต่อการตรวจจับ) จนอาจเป็นภัยคุกคามต่อเรือผิวน้ำได้โดยเฉพาะการปฏิบัติการในเขตน่านน้ำตื้น

เกาหลีเหนือมีขีดความสามารถผลิตอาวุธเบา ยานยนต์หุ้มเกราะ และระบบขีปนาวุธและนิวเคลียร์ แต่ไม่สามารถส่งออกอาวุธ เนื่องจากมาตรการคว่ำบาตรของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (United Nations Security Council-UNSC) ข้อมติที่ 1718 1874 2087 และ 2270 อย่างไรก็ตาม เกาหลีเหนือยังคงลักลอบส่งออกนำเข้าอาวุธอย่างต่อเนื่อง โดยใช้เครือข่ายการขนส่งที่ซับซ้อน ใช้การขนส่งหลายทอด และอาศัยช่องว่างของข้อมติโดยให้ประเทศที่สามเป็นตัวกลาง ตลอดจนการใช้บริษัทบังหน้าเพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจจับของนานาชาติ ทำให้ยากต่อการตรวจพบ นอกจากนี้ รูปแบบการค้ายังเปลี่ยนไปจากเดิมที่ชำระเงินเมื่อรับสินค้า เป็นการให้ลูกค้าชำระเงินสดที่เกาหลีเหนือ จากนั้น ลูกค้าจะเป็นผู้รับผิดชอบการจัดส่งสินค้า

อาวุธที่เกาหลีเหนือส่งออก ส่วนใหญ่เป็นเรือรบ ซีปนาวุธ อาวุธตามแบบ (เครื่องกระสุนปืนเล็ก ปืนใหญ่) เทคโนโลยีการผลิตอาวุธและชิ้นส่วนอาวุธ

เกาหลีเหนือพัฒนาศักยภาพในการทำสงครามไซเบอร์ (cyber warfare) ที่สามารถสร้างความเสียหายให้เกาหลีใต้และสหรัฐฯ เพื่อจารกรรมข้อมูลและการเงินมาสนับสนุนโครงการพัฒนาซีปนาวุธและอาวุธนิวเคลียร์ ซึ่ง Microsoft's Digital Defense Report ปี 2567 ระบุว่า เกาหลีเหนือมีรายได้จากการจารกรรมสกุลเงินดิจิทัลห้วงปี 2566 มูลค่า 600-1,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หน่วยงานที่รับผิดชอบการทำสงครามไซเบอร์ ได้แก่ 1) State Security Agency ทำหน้าที่เฝ้าติดตามเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งขึ้นตรงกับ Korea Computer Center 2) Bureau 121 จัดตั้งเมื่อปี 2541 อยู่ภายใต้การกำกับของ Reconnaissance General Bureau (RGB) ทำหน้าที่กำหนดยุทธศาสตร์การปฏิบัติการและเทคนิค ขึ้นตรงต่อเสนาธิการทหารเกาหลีเหนือ มีเป้าหมายต่อหน่วยงานของรัฐบาลและเอกชนเกาหลีใต้และสหรัฐฯ เกาหลีเหนือให้การฝึกอบรมผู้มีความสามารถพิเศษหรืออัจฉริยะให้เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเจาะระบบคอมพิวเตอร์ และมีบุคลากรในหน่วยงานด้านการทำสงครามทางคอมพิวเตอร์ประมาณ 7,000 นาย กลุ่มจารกรรมทางไซเบอร์ที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่ม Lazarus กลุ่ม Kimsuky กลุ่ม Thallium กลุ่ม APT43 กลุ่ม Velvet Chollima และกลุ่ม Black Banshee

เกาหลีเหนือให้ความสำคัญกับการพัฒนาขีดความสามารถด้านอวกาศ โดยเฉพาะการพัฒนาจรวดดาวเทียมที่ใช้เทคโนโลยีการสำรวจข้อมูลระยะไกล (Remote sensing) และดาวเทียมขนาดเล็ก โดยเกาหลีเหนือส่งดาวเทียมลาดตระเวน (Reconnaissance satellite) ขึ้นสู่วงโคจรโลกสำเร็จเป็นดวงแรกของประเทศเมื่อ 21 พ.ย.2566 หลังประสบความสำเร็จในภารกิจดังกล่าว 2 ครั้ง เมื่อ พ.ค.และ ส.ค.2566 โดยมีสำนักบริหารด้านเทคโนโลยีอวกาศแห่งชาติของเกาหลีเหนือ (National Aerospace Technology Administration-NATA) ดูแลโครงการดังกล่าว ส่วนการส่งดาวเทียมลาดตระเวนเพิ่มอีก 3 ดวง ในปี 2567 ยังไม่มีคืบหน้า เนื่องจากเกาหลีเหนือล้มเหลวในการส่งดาวเทียมดวงแรกของปีเมื่อ พ.ค.2567 ทั้งนี้ เกาหลีเหนือมีฐานอวกาศที่สำคัญคือ ฐานปล่อยดาวเทียมโซแฮ (Sohae Satellite Launching Ground) เมืองช็อลซัน จ.พ्योंงอันเหนือ ทางตะวันตกของประเทศ

ปัญหาด้านความมั่นคง

การเมืองภายในของเกาหลีเหนือยังคงมีเสถียรภาพ หลังจากนายคิม จ็อง-อิน ดำรงตำแหน่งผู้นำสูงสุดของเกาหลีเหนืออย่างเป็นทางการเมื่อปี 2555 แม้เกิดข้อขัดแย้งภายในจนทำให้มีการประหารชีวิตนายชัง ช็อง-แท็ก อาเขยของนายคิม จ็อง-อิน ผู้นำสูงสุด และถือเป็นผู้มีอำนาจลำดับ 2 ของเกาหลีเหนือ เมื่อ ธ.ค.2556 โดยนายคิม จ็อง-อิน ดำเนินการระงับอำนาจอย่างเด็ดขาดด้วยการกวาดล้างฐานอำนาจเก่าของนายชัง ช็อง-แท็ก และแต่งตั้งโยกย้าย จนท.ระดับสูงที่ไว้วางใจให้ดำรงตำแหน่งสำคัญ ทั้งนี้ เมื่อปี 2563 มีรายงานของสื่อมวลชนต่างประเทศว่า นายคิม จ็อง-อิน มีอาการป่วยขั้นวิกฤตในห้วงที่ไม่ปรากฏต่อสาธารณะเมื่อ เม.ย.2563 และห้วง ส.ค.2563 มีรายงานว่า ผู้นำเกาหลีเหนือมอบอำนาจการบริหารประเทศบางส่วนให้กับนางสาวคิม ยอ-จ็อง น้องสาวและบุคคลใกล้ชิด ผู้มีบทบาทสำคัญในความสัมพันธ์ระหว่างเกาหลีเหนือกับเกาหลีใต้และสหรัฐฯ ทั้งนี้ นางสาวคิม ยอ-จ็อง ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ของพรรคคนงานเกาหลี (Vice Director of the party's

information and instruction department) และเป็นสมาชิกคณะกรรมการแห่งชาติ

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ เกาหลีเหนือเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศและกลุ่มความร่วมมือหลายแห่ง อาทิ ARF การประชุมองค์การอาหารโลก G-77, NAM, UN, ICAO, IFAD, IMO และ IOC

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นายคิม จ็อง-อึน ให้ความสำคัญกับการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้เพื่อการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเบา นอกเหนือจากการใช้เพื่อวัตถุประสงค์ของกองทัพ ทั้งโครงการพัฒนาขีปนาวุธและนิวเคลียร์ โครงการพัฒนา การสำรวจอวกาศ และการทำสงครามไซเบอร์ โดยตั้งแต่ปี 2555 เกาหลีเหนือนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มผลผลิตการเกษตรและการพัฒนาสินค้าอุปโภคบริโภค เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชน เช่น การปรับปรุงเครื่องจักรกล การผลิตปุ๋ย การเพิ่มผลผลิตต่อไร่ การกำจัดศัตรูพืช และการลดต้นทุนต่อหน่วย

การขนส่งและโทรคมนาคม เกาหลีเหนือมีท่าอากาศยาน 82 แห่ง ลานจอด ฮ. 23 แห่ง ท่าอากาศยานนานาชาติที่สำคัญ คือ ท่าอากาศยานนานาชาติซุนอัน (Sunan International Airport) สายการบินประจำชาติ คือ สายการบินแอร์โคเรียว (Air Koryo) เส้นทางการบินที่ยังทำการบิน ได้แก่ ปักกิ่ง และวลาดิวอสต็อก

ถนนในเกาหลีเหนือมีระยะทางประมาณ 25,554 กม. เป็นทางหลวงระยะทาง 724 กม. และถนนในชนบท 24,830 กม. ส่วนใหญ่เป็นทางลูกรัง เกาหลีเหนือให้ความสำคัญกับระบบขนส่งทางรถไฟมากกว่าทางรถยนต์ โดยมีเส้นทางรถไฟระยะทาง 7,435 กม. ส่วนใหญ่เป็นการเดินรถด้วยระบบไฟฟ้าที่เหลือเป็นระบบดีเซลและไอน้ำ มีระบบรถไฟใต้ดินและรถรางในเปียงยางและเมืองใหญ่ และทางรถไฟเชื่อมต่อกับจีน และรัสเซีย โดยเมื่อ ก.ย.2558 จีนเริ่มเปิดการเดินรถไฟความเร็วสูงกว่า 250 กม. ต่อ ชม. จากเมืองเสิ่นหยางไปยังเมืองต๋านต่งติดกับชายแดนเกาหลีเหนือระยะทาง 207 กม. และเส้นทางฉางซุน-ทันซุน เชื่อมไปยังเมืองราจินซอนบองของเกาหลีเหนือ นอกจากนี้ เกาหลีเหนือและรัสเซียร่วมกันพัฒนาเส้นทางรถไฟเชื่อมระหว่างเมืองราจินในเกาหลีเหนือกับเมืองคาซานในรัสเซีย ซึ่งบริษัท KORAIL รัฐวิสาหกิจของเกาหลีได้สนใจเข้าร่วมทุนเพื่อพัฒนาเส้นทางดังกล่าว ในระยะยาว เกาหลีใต้ต้องการพัฒนาเส้นทางรถไฟเชื่อมระหว่างเกาหลีใต้-เกาหลีเหนือ-รัสเซีย โดยหวังให้เป็นเส้นทางใหม่ในการขนส่งสินค้าจากเอเชียไปยุโรป แต่โครงการดังกล่าวไม่มีความคืบหน้า เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างสองเกาหลีตกต่ำ

การคมนาคมทางน้ำ 2,250 กม. ท่าเรือที่สำคัญที่สุด คือ ท่าเรือของจิน เฮง ฮุนนาม (ฮัมฮุง) คิมเช็ก โควอง ราจิน นามโป ชินย็อง จองนิม ซอนบอง อึงซัง และวอนซาน

การสื่อสาร เกาหลีเหนือมีโทรศัพท์บ้าน 1.2 ล้านคู่สาย และผู้ใช้เครือข่ายโทรศัพท์มือถือ 6.5-7 ล้านคู่สาย ที่สามารถติดต่อได้ทั่วประเทศ โดยบริษัท Orascom Technology ของอียิปต์เข้าไปลงทุนร่วมกับเกาหลีเหนือ เพื่อติดตั้งและให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์มือถือในเครือข่าย Koryolink ตั้งแต่ 15 ธ.ค.2551 ในกรุงเปียงยาง และ 15 เมืองหลักทั่วประเทศ ส่วนเครือข่าย Kang Song ซึ่งเกาหลีเหนือเปิดให้บริการเมื่อปี 2556 ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่อยู่นอกกรุงเปียงยาง ทั้งสองเครือข่ายได้ยกระดับความเร็ว

เครือข่ายเป็นความเร็วสูงสุด 4G เมื่อปี 2566 อย่างไรก็ตาม การเกาหลีเหนือควบคุมการเข้าถึงเนื้อหาจากต่างประเทศบนเครือข่ายภายในของประเทศ รหัสโทรศัพท์ +850 รหัสอินเทอร์เน็ต .kp

สื่อสารมวลชน สำนักข่าวกลางเกาหลีเหนือ (KCNA) เป็นสำนักข่าวของรัฐบาล และพรรคคนงานเกาหลีเหนือ ทำหน้าที่ผลิตและเผยแพร่ข่าว เมื่อปี 2554 KCNA บรรลุความตกลงกับสำนักข่าว AP และ Reuters ให้จัดตั้งสำนักงาน และนำภาพในเกาหลีเหนือเผยแพร่สู่สายตาชาวโลกได้ ซึ่งจะช่วยให้เข้าถึงข้อมูลในเกาหลีเหนือได้มากขึ้น สำหรับสื่อต่างประเทศที่ติดตามความเคลื่อนไหวในเกาหลีเหนือ โดยเฉพาะ ได้แก่ NK News Open Radio for North Korea (ORNK) Radio Free Asia The Daily NK และ Radio Free Chosun

การเดินทาง สายการบินไทยไม่มีเที่ยวบินตรงไปเปียงยาง การเดินทางไปเกาหลีเหนือต้องบินจากกรุงเทพฯ ไปปักกิ่ง เพื่อเดินทางต่อไปเปียงยาง ก่อนหน้านั้น สายการบินแอร์โคเรียมีข้อตกลงทำการบินสัปดาห์ละ 1 เที่ยวบิน หรือน้อยกว่านั้นขึ้นอยู่กับจำนวนผู้โดยสาร ซึ่งไม่มีความแน่นอน ระยะทางการบิน 3,737 กม. ใช้เวลาบิน ประมาณ 4 ชม. อย่างไรก็ตาม เมื่อ 28 เม.ย.2559 สายการบินแอร์โคเรียยุติการบินในไทย นักท่องเที่ยวไทยที่ต้องการเดินทางไปเกาหลีเหนือจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่ยุ่งยาก โดยหากเดินทางเป็นหมู่คณะหรือคณะของทางราชการต้องยื่นขอรับการตรวจลงตราที่สถานเอกอัครราชทูตเกาหลีเหนือประจำกรุงเทพฯ แต่หากเดินทางท่องเที่ยวส่วนตัวต้องยื่นขอรับการตรวจลงตราที่จีนแทน

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

- 1) สถานการณ์ตึงเครียดในคาบสมุทรเกาหลี
- 2) เสถียรภาพทางการเมืองภายในของเกาหลีเหนือ
- 3) ความก้าวหน้าในการพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์ ขีปนาวุธ และดาวเทียม
- 4) ความร่วมมือทางทหารระหว่างเกาหลีเหนือกับรัสเซีย
- 5) การดำเนินนโยบายพัฒนาและปฏิรูปเศรษฐกิจ
- 6) การรื้อฟื้นการเจรจาระหว่างสหรัฐฯ กับเกาหลีเหนือ การเจรจาสองเกาหลี เพื่อให้คาบสมุทรเกาหลีปลอดอาวุธนิวเคลียร์
- 7) ปัญหาชาวเกาหลีเหนือหลบหนีออกนอกประเทศ โดยใช้ไทยเป็นทางผ่าน เพื่อขอลี้ภัยไปประเทศที่สาม

ความสัมพันธ์ไทย-เกาหลีเหนือ

สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตเมื่อ 8 พ.ค.2518 โดย ออท.เกาหลีเหนือประจำเวียนมา (ในขณะนั้น) ดำรงตำแหน่ง ออท.ประจำประเทศไทย และ ออท. ณ กรุงปักกิ่ง ดำรงตำแหน่ง ออท. ณ กรุงเปียงยาง เมื่อ 15 มี.ค.2534 เกาหลีเหนือได้ยกระดับสำนักงานของเกาหลีเหนือในกรุงเทพฯ (ตั้งเมื่อ 25 ธ.ค.2522) เป็นสถานเอกอัครราชทูต ส่วนไทยยังคงให้ สอท. ณ กรุงปักกิ่ง มีเขตอาณาครอบคลุมเกาหลีเหนือ

การลงทุนของไทยในเกาหลีเหนือ บริษัท ล็อกซเลย์ จำกัด โดยบริษัท LOXPAC ลงทุนด้านกิจการ โทรคมนาคมกับกระทรวงไปรษณีย์และโทรคมนาคมเกาหลีเหนือเมื่อปี 2539 โดยตั้งเป็นบริษัท Northeast Asia Telephone and Telecommunication เพื่อพัฒนาระบบโทรศัพท์มือถือ (GSM) ในเกาหลีเหนือ เฉพาะอย่างยิ่งในเขตเศรษฐกิจพิเศษราจิน-ซอนบอง (ราชอน) อย่างไรก็ตาม บริษัท LOXPAC ยุติการดำเนินกิจการ ในไทยและขายกิจการให้แก่บริษัทของฮ่องกง พร้อมย้ายบริษัทไปอยู่ที่ฮ่องกงเมื่อปี 2560

การค้าไทยกับเกาหลีเหนือ เมื่อปี 2566 มูลค่าการค้ารวม 3.88 ล้านบาท ไทยเป็นฝ่ายเสียดุลการค้า โดยไทยนำเข้ามูลค่า 3.83 ล้านบาท และส่งออกมูลค่า 0.05 ล้านบาท สินค้านำเข้าจากเกาหลีเหนือ อาทิ แผงวงจร ไฟฟ้า เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ สิ่งพิมพ์ สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ เหล็ก เหล็กกล้าและ ผลิตภัณฑ์ สินค้าส่งออกไปยังเกาหลีเหนือ คือ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์

เกาหลีเหนือยังคงค้างชำระหนี้ค่าข้าวไทย หลังจากการสั่งซื้อข้าวจากไทยเมื่อปี 2536 ด้วยระบบการ ให้สินเชื่อโดยการผ่อนชำระค่าข้าว มูลค่าคงค้างชำระ (รวมดอกเบี้ย) ประมาณ 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ข้อมูล เมื่อปี 2562)

ด้านวัฒนธรรม ไทยและเกาหลีเหนือแลกเปลี่ยนการติดต่อและการดำเนินกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรม ในสาขาต่าง ๆ ที่มีการลงนามความตกลงด้านวัฒนธรรมระหว่างกันเมื่อ 1 มี.ค.2545

กรณีนางสาวโนชา ปันจ้อย หญิงไทยที่คาดว่าถูกลักพาตัวไปเกาหลีเหนือเมื่อปี 2521 ทางเกาหลีเหนือตรวจสอบแล้วในเบื้องต้นไม่พบหลักฐานว่ามีบุคคลชื่อนางสาวโนชา อยู่ในเกาหลีเหนือ อย่างไรก็ตาม กระทรวงการต่างประเทศได้ขอความร่วมมือกับทางการเกาหลีเหนือในการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีนางสาว โนชา เป็นระยะ โดยขอให้คำนึงถึงความสนใจของสาธารณชนและความสัมพันธ์อันดีระหว่างสองประเทศ แต่ไม่ได้กำหนดเงื่อนไขในระยะเวลาของการดำเนินการตรวจสอบ ปัจจุบัน สถานภาพของนางสาวโนชา เป็นบุคคลหายสาบสูญ

นายคิม จอง-อึน
(Kim Jong-un)

ตำแหน่ง	ผู้นำสูงสุด
เกิด	8 ม.ค.2526 (อายุ 45 ปี/ปี 2568) ที่กรุงเปียงยาง (บางรายงานระบุเกิดปี 2527 ซึ่งตามหลักการนับอายุของชาวเกาหลีเหมือนชาวจีนที่นับอายุปีเกิดตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา) บิดา คือ นายคิม จอง-อิล อดีตผู้นำสูงสุด (ถึงแก่อสัญกรรมเมื่อ 17 ธ.ค.2554) โดยเป็นบุตรชายคนที่ 3 ของนายคิม จอง-อิล กับนางโค ย็อง-ฮี ภรรยาคนที่ 3 (ถึงแก่กรรมเมื่อปี 2547)
สถานภาพ	สมรสแล้วกับนางรี ซ็อล-จู (Ri Sol-ju หรือ Ri Sol-chu อายุประมาณ 39 ปี/ปี 2568) ไม่มีข้อมูลจำนวนบุตรที่แน่นอน แต่คาดการณ์ว่า มีบุตร 3 คน (อายุ 15 ปี 12 ปี และ 8 ปี ตามลำดับ) คนแรกเกิดเมื่อปี 2553 คนที่สองเป็นบุตรสาวชื่อ คิม จู-แอ (เกิดปี 2556) และคนที่สามเกิดเมื่อปี 2560
การศึกษา	
ไม่ระบุปี	- ศึกษาในโรงเรียนนานาชาติ Berne สวิตเซอร์แลนด์จนถึงปี 2541
ปี 2545-2550	- สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยทหารคิม อิล-ซุง (นายคิม จอง-อิล ต้องการให้นายคิม จอง-อึน เป็นทหาร จึงให้เข้าศึกษาตั้งแต่อายุน้อย และไม่ได้ไปเรียนที่มหาวิทยาลัย แต่ให้อาจารย์สอนเป็นการส่วนตัวที่บ้าน)
ประวัติการทำงาน	
ปี 2551	- ได้รับการวางตัวเป็นทายาททางการเมืองหลังจากนายคิม จอง-อิล บิดามีปัญหาสุขภาพด้วยโรคหลอดเลือดในสมองเมื่อ เม.ย.2551 และได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าหน่วยตำรวจลับ แต่ไม่มีหลักฐานยืนยัน
ปี 2552	- ได้รับการแต่งตั้งอย่างไม่เป็นทางการให้เป็นผู้สืบทอดอำนาจทางการเมือง

- 8 มี.ค.2553 - ได้รับเลือกเป็นผู้แทนเขต 216 ในการเลือกตั้งสมาชิกพรรคคนงาน
- 28 ก.ย.2553 - ได้รับแต่งตั้งเป็นพลเอก (นายพล 4 ดาว) ก่อนเข้าร่วมการประชุมสมัชชาพรรคคนงานเกาหลีเหนือในวันเดียวกัน ในฐานะผู้แทนกองทัพประชาชนเกาหลีเหนือ
- 28 ก.ย.2553 - ที่ประชุมสมัชชาพรรคคนงานเกาหลีเหนือลงมติเลือกนายคิม จ็อง-อิน ให้ดำรงตำแหน่งสำคัญทางการเมือง 2 ตำแหน่ง คือ 1) รองประธานคณะกรรมการทหารกลางของพรรคคนงาน (มีนายคิม จ็อง-อิลเป็นประธาน) และ 2) สมาชิกคณะกรรมการกลางพรรคคนงาน ซึ่งเป็นครั้งแรกที่มีการประกาศอย่างเป็นทางการถึงการแต่งตั้งตำแหน่งทางการเมืองของนายคิม จ็อง-อิน
- 10 ต.ค.2553 - นายคิม จ็อง-อิลเปิดตัวทายาททางการเมืองต่อประชาคมโลก โดยอนุญาตให้สื่อมวลชนต่างประเทศถ่ายทอดสดภาพนายคิม จ็อง-อิล และนายคิม จ็อง-อิน ขณะชมพิธีสวนสนามเนื่องในวันครบรอบ 65 ปี การก่อตั้งพรรคคนงานเกาหลี (10 ต.ค.2553) เพื่อแสดงให้เห็นว่านายคิม จ็อง-อิน ได้รับการยอมรับจากทั้งคณะผู้นำกองทัพประชาชนและที่สำคัญคือ ได้รับการยอมรับจากจีน เพราะจีนได้ส่งผู้นำระดับสูงของพรรคเข้าร่วมงานดังกล่าว
- ปี 2553-2554 - ติดตามนายคิม จ็อง-อิลไปตรวจเยี่ยมพื้นที่ต่าง ๆ บ่อยครั้ง
- 15 ธ.ค.2554 - ติดตามนายคิม จ็อง-อิล และคณะ ไปเยี่ยมชมห้างสรรพสินค้ากวางบ็อก และศูนย์ดนตรีก่อนการเปิดอย่างเป็นทางการ
- 19 ธ.ค.2554 - ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานคณะกรรมการจัดงานรัฐพิธีศพนายคิม จ็อง-อิล ซึ่งถึงแก่อสัญกรรมเมื่อ 17 ธ.ค.2554
- 31 ธ.ค.2554 - ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุด
- 11 เม.ย.2555 - ที่ประชุมพรรคคนงานสมัยพิเศษลงมติเลือกนายคิม จ็อง-อิน เป็นเลขาธิการพรรคคนงานแทนนายคิม จ็อง-อิล
- 13 เม.ย.2555 - ที่ประชุมสภาประชาชนสูงสุดลงมติรับรองนายคิม จ็อง-อิน เป็นเลขาธิการพรรคและประธานคณะกรรมการป้องกันประเทศ ทำให้นายคิม จ็อง-อิน ดำรงตำแหน่งผู้นำสูงสุดของเกาหลีเหนืออย่างเป็นทางการทั้งตามกฎหมายพรรคและรัฐธรรมนูญ
- 18 ก.ค.2555 - ได้รับการเลื่อนยศเป็นจอมพล (Marshal)
- 6 พ.ค.2559 - ประธานพรรคคนงานเกาหลี
- 29 มิ.ย.2559 - ประธานคณะกรรมการการแห่งรัฐ (chairman of the State Affairs Commission) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นใหม่แทนคณะกรรมการป้องกันประเทศ ซึ่งเดิมเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจสูงสุดของเกาหลีเหนือ
- ม.ค.2564 - ได้รับแต่งตั้งเป็นเลขาธิการพรรคคนงานเกาหลี (General Secretary)

สมาชิกสภาบริหารสูงสุดของกรมการเมือง (The Presidium of WPK's Politburo)

สภาบริหารสูงสุดของกรมการเมืองเป็นคณะบริหารที่มีอำนาจตัดสินใจนโยบายสำคัญของเกาหลีเหนือ มีทั้งหมด 5 คน ดังนี้ 1) Kim Jong Un 2) Choe Ryong Hae 3) Kim Tok Hun 4) Jo Yong Won และ 5) Ri Pyong Chol

คณะรัฐมนตรีเกาหลีเหนือ

ประธานาธิบดีตลอดกาล	Kim Il Sung
เลขาธิการพรรคคนงานเกาหลีตลอดกาล	Kim Jong Il
ผู้นำสูงสุด	Kim Jong Un
เลขาธิการพรรคคนงานเกาหลี	
ประธานคณะกรรมการกิจการแห่งรัฐ	
ผู้บัญชาการทหารสูงสุด	
รองประธานคณะกรรมการกิจการแห่งรัฐลำดับที่ 1	Choe Ryong Hae
รองประธานคณะกรรมการกิจการแห่งรัฐ	Kim Tok Hun
นรม.	Kim Tok Hun
รอง นรม.	Pak Jong Gun
รอง นรม.	Jon Sung Guk
รอง นรม.	Kim Song Ryong
รอง นรม.	Pak Hun
รอง นรม.	Kim Myong Hun
รอง นรม. และประธานคณะกรรมการเกษตร	Ri Chol Man
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมเคมี	Kim Chol Ha
รมว.กระทรวงการค้าต่างประเทศ	Yun Jong Ho
รมว.กระทรวงพาณิชย์	Kwak Jong Jun
รมว.กระทรวงกลาโหม	No Kwang Chol
รมว.กระทรวงความมั่นคงของรัฐ	Ri Chang Dae
รมว.กระทรวงความมั่นคงของประชาชน	Ri Thae Sop
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Choe Son Hui
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมพลังงานไฟฟ้า	Kim Yu Il
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมถ่านหิน	Jon Hak Chol
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมโลหะ	An Kum Chol
รมว.กระทรวงรถไฟ	Kuk Myong Ho

รมว.กระทรวงการขนส่งทางบกและทางทะเล	Kang Jong Gwan
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมเหมืองแร่	Ri Sang Do
รมว.กระทรวงพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ	Kim Chung Song
รมว.กระทรวงป่าไม้	Han Ryong Guk
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักร	An Kyong Gun
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมพลังงานนิวเคลียร์	Wang Chang Uk
รมว.กระทรวงสารสนเทศ	Ju Yong Il
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมวัสดุและการก่อสร้าง	So Jong Jin
รมว.กระทรวงควบคุมการก่อสร้างแห่งชาติ	Ri Sun Chol
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมท้องถิ่น	Jo Yong Chol
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมเบา	Kim Chang Sok
รมว.กระทรวงประมง	Song Chun Sop
รมว.กระทรวงการคลัง	Ko Jong Bom
รมว.กระทรวงแรงงาน	Jin Kum Song
รมว.กระทรวงที่ดินและรักษาสิ่งแวดล้อม	Kim Kyong Jun
รมว.กระทรวงการบริหารมหานคร	Im Kyong Jae
รมว.กระทรวงบริหารการจัดซื้ออาหาร	Kim Kwang Jin
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Jong Mu Rim
รมว.กระทรวงวัฒนธรรม	Sung Jong Gyu
รมว.กระทรวงกีฬา	Kim Il Guk
รมว.กระทรวงการต่อเรือ	Kang Chol Gu
รมว.คณะกรรมการการศึกษา	Kim Sung Du
ประธานคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ	Ri Chung Gil
ประธานสถาบันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ	Kim Sung Jin
ผู้ว่าการธนาคารกลาง	Paek Min Gwang
เลขาธิการ ครม.	Kim Kum Chol

(ต.ค.2567)